

Wijziging van de inkomstenbelasting en de loonbelasting in het kader van het belastingplan 1984

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 9 december 1983

In antwoord op een vraag van de leden van de V.V.D.-fractie of, gezien de voornemens onzerzijds met betrekking tot de Contourennota, de voorgestelde verhoging van de tarieven van de inkomstenbelasting een tijdelijk karakter had moeten hebben, willen wij het volgende opmerken. De uitvoering van de Contourennota in de tariefsfeer is afhankelijk van de economische mogelijkheden die zich daartoe wellicht in de toekomst aandienen. Of een in de periode daaraan voorafgaand plaatsgevonden hebbende tariefverhoging al dan niet tijdelijk is, staat daar los van. De onderhavige verhoging, die niet als een tijdelijke is gepresenteerd omdat zij enerzijds bedoeld is als een structurele dekking en anderzijds ter reparatie van het koopkrachtplaatje, staat met andere woorden het uitvoeren van een tariefoperatie in de zin van de Contourennota niet in de weg.

Deze leden vragen voorts in hoeverre de argumenten tegen een jaarlijkse aanpassing van specifieke accijnstarieven aan de ontwikkeling van het prijspeil afwijken van de destijds gehanteerde argumenten tegen de inflatiecorrectie in de directe belastingen.

Vooropgesteld dat wij de inflatiecorrectie in de inkomstenbelasting juist en noodzakelijk achten, zouden wij ons kunnen voorstellen dat men destijds een zekere moeite had met de gedachte van het automatisme en dat men een voordeel zou hebben gezien in een zekere vrijheid in het kiezen van het tijdstip van de aanpassing aan de inflatie.

Wij beoordelen dit aspect anders. Niet alleen bestaat de kans dat de correctie van de sluipende drukverzwaring achterwege zou blijven maar bovendien is het gevaar groot dat men terugschrikt voor een aanpassing vanwege de macro-economische gevolgen, gegeven de grote bedragen die onontkoombaar met een aanpassing over enkele jaren gemoeid zijn. Bij de accijnzen ligt dit wezenlijk anders. Daar betreft het niet alleen een aanpassing van door de ontwikkeling van het prijspeil in reële zin sluipende drukverlagingen in plaats van drukverzwaringen maar ook is de macro-economische problematiek relatief gering van omvang. Hier heeft het behoud van vrijheid van handelen dan ook per saldo voordelen. De door deze leden gesignaleerde bezwaren van a-periodieke verhogingen van de accijnstarieven achten wij dan ook zeker niet doorslaggevend.

De minister van Financiën,
H. O. C. R. Ruding

De staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning